

Sagen, vil det være heldigt, om det kunde ske allerede nu, for at Forberedelserne kunne finde Sted, som maa finde Sted paa enkelte Steder. Om Sagens Realitet skal jeg paa dette Stadium indskrænke mig til dette. — Med Hensyn til den formelle Affattelse af Lovforslaget skal jeg endnu kun tilføje, at jeg tror nok, at det er temmelig nødvendigt, at vi gøre nogle Redaktionsændringer, og dette gælder baade § 2 og § 4. Jeg tror nemlig, at Bestemmelserne i § 2 bør affattes saaledes, at de uden videre kunne søjes ind i den gamle Kamme, saaledes, at der fremkommer en smuk samlet Valglov ud af det, naar de komme ind, og at det, som skal rettes i den gamle Valglov, gaar ud. Det er Tilfældet med adskillige Bestemmelser, men de ere ikke alle affattede saaledes. Det er en mindre vigtig Sag, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden derpaa. Hvad § 4 angaar, er det væsentlig ogsaa her en formel Redaktion, som jeg vil omtale, men som dog har en vis Realitet. Jeg tror ikke, at det gaar an at nøjes med en saadan Bestemmelse i § 4 som, at Indenrigsministeren skal udgive en Fortegnelse, hvori Grænserne for Valgkredsene i Kjøbenhavn ere nærmere betegne. Der staar jo nemlig, og det tror jeg ikke kan gaa an, i den Fortegnelse, der er kommen til os fra Landstinget, f. Eks. saadanne Ting som „den større Del“ eller „den mindre Del“ eller „omtrent Halvdelen“, o. s. v. af visse Kvarterer. Nu har jeg for saa vidt ikke noget mod § 4, som jeg er overbevist om, at den vil blive udført i alle Henseender saaledes, at der ikke vil blive nogen praktisk Usvigelse fra, hvad der vilde blive Tilfældet, naar vi indføre Grænserne bestemt i Forslaget. Men da vi i Lovgivningsmagten kunne gøre det lige saa godt som Indenrigsministeren, skønner jeg ikke, at det er passende, at vi ikke gøre det og indføre det i Loven, som dog virkelig er en Lovbestemmelse, men overlade det til Ministeren at gøre det. Jeg tror derfor ogsaa, at § 4 enten maa gaa ud eller i hvert Fald forandres, og at de nødvendige Bestemmelser maa indføres her fra Lovgivningsmagtens Side i den Fortegnelse, vi lade gaa fra os. Jeg anbefaler altsaa Sagen til saa hurtig Fremme og saa god Behandling som muligt.

N. Jensen: Jeg skal ligesaa lidt som det ærede Medlem, der nu talte, komme ind paa principielle Betragtninger, thi jeg tror, det er oversflødig her, i hvert Tilfælde for de Medlemmer her i Tinget, der tidligere have behandlet denne Sag. Naar jeg har ønsket for mit eget Bedkommende at fremsætte nogle Bemærkninger, er det nær-

mest, fordi jeg ikke kan slutte mig til det foreliggende Forslag. Jeg forstaa ikke, hvorledes man her i Tinget skulde komme til at billige og fremme det paa dette Grundlag. For mig staar det klart, at der gives kun to Veje at gaa, naar man vil opfylde Grundlovens Bestemmelser. Den ene er den, at man siger: vi ønske ikke at komme til en saa stor Forøgelse af Valgkredsene her i Landet, som den Folketing tidligere har vedtaget, og ønske derfor en Grundlovsændring. Det kan jeg forstaa, men en Mellemting kan jeg ikke slutte mig til. Jeg staar derfor paa det Standpunkt, Folketinget stod paa sidst, da man vedtog at forøge Antallet af Folketingsvalgkredsene fra 102 til 137. Naar man nu her i det foreliggende Forslag er gaaet til at forøge Antallet med 8 ny Kredse, og man maa gaa ud fra, at de Herrer i Landstinget, der have vedtaget dette Forslag, anse det for passende at blive staaende herved, tror jeg ikke, det kan siges at være i Overensstemmelse med Grundloven. Hvis man stiller sig paa det Standpunkt, at man siger: Kredsene skulle være absolut lige store, det skal være saa omtrent, som Grundloven byder, een Repræsentant omtrent for hver 16,000 Indbyggere, er denne Fordeling, her er foreslaet, ikke nogen ligelig Fordeling. Man maa altsaa, hvis et Flertal af Tinget har samme Opfattelse som jeg, komme til at foretage en Omordning, og man maa komme til en paa et helt andet Grundlag. Naar vi skulle have den fornuftigste og bedste Fordeling, maa det efter min Opfattelse blive den som Folketinget tidligere har vedkendt sig, da det sidst vedtog et Forslag i denne Retning. Det er at gaa bort fra Amtsgrænserne og se at afrunde Kredse paa den for Bælgerne bestemte Maade, saa at man faar den letteste Afgang til Valgstederne, og man da ogsaa giver enhver, hvad der tilkommer ham. Det forekommer mig ogsaa, at den ærede sidste Taler ikke var helt tilfreds med Forslaget, da han sagde, at det var et drøjt Forslag, som det var kommet, men han mente, at man var nødsaget til at tage noget Hensyn til det paa Grund af, at det var vedtaget af et stort Flertal i det andet Ting og tillige var et Kompromis-Forslag. Derfor vilde han, at man skulde gaa til en nøjere Undersøgelse og en velbillig Modtagelse deraf. Men i dette Stykke er jeg i Modsætning til det ærede Medlem. Jeg mener ogsaa, at man vel nok maa gaa til en nøjere Prøvelse af det Forslag, og da navnlig, fordi vi i Mellemtiden have haft et Folketingsvalg, og der altsaa er kommet ny Medlemmer til. Ellers mener jeg ikke fra